

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 30 (673), 23. lipnja 2024.

KRALJICA

12. nedjelja kroz godinu

***Gospodin je jakost
narodu svome,
tvrđava spasa***

svom Pomazaniku.

Spasi narod svoj,

Gospodine,

i blagoslovi svoju baštinu,

pasi ih

i nosi dovijeka!

Ps 28,8-9

I. čitanje (Job 38, 1. 8 – 11), II. čitanje (2 Kor 5, 14 – 17) Evandjelje po Marku (Mk 4, 35 – 41)

“Zašto Bog spava dok se događa zlo?”

Apostoli su se vezali za Isusa. On je za njih Bog i božja moć. I slikom barke na uzburkanom moru opisan je odnos apostola i svih ljudi prema Bogu u vrijeme nedaća. Apostoli se skoro utapaju, a Isus “spava”. To im je neshvatljivo. Kroz ovo je rečeno vječno pitanje čovjeka, osobito u vrijeme nedaća, zala. Čovjek se pita pa gdje je Bog kad dopušta da se “ovo” događa. Osobito kada se događaju zla nevinima. Tada nam se čini kao da Boga “nema” jer drukčije, po našem mišljenju, ne bi mogao ostati indiferentan i ne reagirati. Vjeruje se u Boga koji je apsolutna dobrotu, koji je svakoga stvorio, koji brine o svakome.

Kad se događa zlo tada dolaze u pitanje sva povjerenja, pa i samo vjerovanje. Tako je bilo uvijek. Isto pitanje se postavilo i prvim kršćanima koji su vođeni na stratišta i proganjani. Pitali su se zašto to Bog dopušta, zašto “spava” dok oni ginu. Zato Marko i donosi ovaj događaj na moru kad Isus “spava” dok su apostoli u panici. Evanđeoska pouka je ova: ni vjernici u Boga nisu oslobođeni straha, nisu oslobođeni problema svijeta, nisu oslobođeni zala. Oni su u svijetu i snalaze ih sve poteškoće svijeta. Možda bi netko mogao vjerovati, ako vjeruje da će “preskočiti” teškoće svijeta, no to nije istina. Svi smo mi u svijetu i živimo, moramo živjeti teškoće svijeta.

Dapače, onaj koji je sljedbenik Božji još će bolnije doživljavati sva zla svijeta. Zahvatit će ga sva bol svijeta, križ će svijeta pasti na njegova leđa. To je izrečeno kroz osobu Isusa koji je apsolutni pravednik, a ipak se na njega sručilo zlo i osuda. Kako je tek s drugim ljudima, s nama koji smo sami sudionici u zlu? Kakav je odnos Boga i zla. To je najteže pitanje svijeta. To je najteže pitanje za sve monoteističke religije, jer trebaju “pomiriti” Dobrog i svemogućeg Boga sa zlom. Zato Biblijsko vjerovanje i smješta zlo u povijest. Zlu je izvor u čovjeku, ne u prirodi, ne u stvorenju nego u htijenju i slobodi. Sloboda je božanski dar ali se može iskoristiti i sotonski. U njoj se čovjek mora “snaći”, mora

opredijeliti samoga sebe. Tako koliko god je čovjek od Boga ipak je ostavljen i samom sebi da se uobliči. Nedaće će se događati i događaju se i u “novom zavjetu”.

Isus ih nije dokinuo, ali je donio “oganj” koji je jači od svih zala. Potrebno je bez straha stati pred sva zbivanja. I kada se čini da je Bog odsutan, ipak, On je prisutan. Baš je to svjedočanstvo onih koji su proživjeli sva zla i ostali vjerni. Očito je da se uvijek naše predviđanje i planiranje ne podudara s Božjim, pa nam onda izgleda kao da je On odsutan. No, isto tako često njegovo “odsustvo” svjedoči najveću prisutnost. Međutim njegova prisutnost ni u kojem slučaju ne sužuje našu autonomnost i odgovornost. On je prisutan, kako reče Biblija, kao blagi lahor u kojemu mi odlučujemo. Danas smo mi u našoj Domovini svi na uzburkanom moru. Većina je kršćana, puno je crkava.

Svi su Božji i Isusovi znakovi među nama, ali ipak doživljavamo u nekim časovima kao da Bog “spava” ili je odsutan kada dopušta patnje koje se događaju. U ovome zlu mnogi su se potresli u svojoj vjeri, a opet s druge strane neki su ga otkrili baš u patnjama. Kad su doživjeli da su ostavljeni od svih osjetili su u sebi živoga Boga koji ih nikada ne napušta, koji u njima diše i daje im hrabrosti da nadvladaju sve nedaća. Nemirno “more” testira našu vjeru u Boga. Svi oni koji su mu baš u teškim časovima ostali vjerni doživjeli su svoje preporođenje i novi život. Njihova vjera je bila jača od zla i ona ih nije izdala. - Poznato je da ljudi s vjerom snažnije nadvladavaju sve nedaće u koje može život upasti. Kroz vjeru, nadu i ljubav čovjek se suprotstavlja grubostima života. Ovo su božanske kreposti koje skoro nadilaze naše shvaćanje, ali nam daju i osmišljen i snažniji život.

Zato su nemirna vremena često opasnost da čovjek potraži “utjehu” u praznovjerju koje podilazi našim željama i lažnoj utjesi. Bog ne spava, ali lažno ne tješi. On ne čini čudesa da se poteškoće preskoče. On ne uklanja poteškoće, nego daje snagu da se čovjek suprotstavi zlu i poteškoćama. I Isus je bez straha prihvatio na sebe sva zla svijeta da bi čovjeku vratio povjerenje u samoga sebe i vjeru u Boga.

Fr. Marijan Jurčević